ଏରିକ୍ ଆଡଭଟାଇଜିଙ୍ଗ ବ୍ୟୁରୋ

ବନାମ

ସି. ଟି. ଦେବରାଜ (ମୃତ) ଏଲ୍. ଆର୍. ଏସ୍. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଫେବୃଆରୀ 22,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମ ,1872:ଧାରା 70 — ସର୍କସ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ — ଦେୟ ଦିଆଯାଇନାହିଁ — ସର୍କସ ମାଲିକ ଏବଂ ଏହାର ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦାୟ ପାଇଁ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି — ସର୍କସ ମାଲିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକପାଖିଆ ଡିକ୍ରି — ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି — ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ଲାଭର ଗୋପନୀୟତା - ଅନୁପସ୍ଥିତି - ତେଣୁ ଧାରା 70 ଲାଗୁ ହୋଇନାହିଁ।

ଦ୍ୱିତୀୟ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାଚାଳିତ ସର୍କସ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ; ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା 27, 000 ଏବଂ ଆଉ ଅଯୁଗ୍ମ କିଛି ଟଙ୍କା ବିଜ୍ଞାପନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକପାଖିଆ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଗୋପନୀୟତା ଅଛି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା -ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡିକ୍ରି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ଗୋପନୀୟତା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେ କେବଳ ଜଣେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଥିଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ଧାରା **(4)** କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଜ୍ଞାପନ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ଦେୟ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟର **30** ପ୍ରତିଶତ ଲାଭ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମ ଧାରା **70** ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ **:1.**ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ଗୋପନୀୟତା ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ତରଫରୁ ଏହା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନରୁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖାଯାଇପାରିବ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ଏହି ଦିଗକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଅନୁମୋଦନ ଅଭାବରୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା, ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

2. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ଜଣେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବିପୁଳ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି ଲାଭର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70 ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :1976 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 907 (ଏନ୍)।

1971 ର ଏ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 326 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 14.2.75 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 14 ଫେବୃଆରୀ, 1995 ତାରିଖରେ ଏ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 226/71 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । କଥାବସ୍ତୁ ଅଳ୍ପ କଥାରେ ସୀମିତ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସର୍କସ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ ଜବାବଦାତା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ ବାଳକୃଷ୍ଣନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେୟ ବାବଦକୁ 27, 000 ଏବଂ କିଛି ଅଯୁଗ୍ମ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲା । ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏକତରଫା ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଏକତରଫା ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଆମେ କେବଳ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସି. ଟି. ଦେବରାଜଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଗୋପନୀୟତା ଅଛି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ଗୋପନୀୟତା ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ, ଭାରତୀୟ ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମ 1872 ର ଧାରା 70 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା, ନିଜ ଏବଂ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ସେ ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅର୍ଥଦାତା ଥିଲେ ଯାହା ଏକ ବିରାଟ କ୍ଷତି କରିଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ , ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମ 70ର ଲାଭ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସମ୍ପଥ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଚୁକ୍ତିନାମା (ଏକ୍ସ. ଏ-3) ଅନୁସାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା (୪)ରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ଦେୟ ଦେବାକୁ ବାଧ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ।ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୂଡାନ୍ତ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟରୁ 30 ପ୍ରତିଶତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ବାଧ ।

ଆମ ପାଇଁ ଏଭଳି ଯୁକ୍ତି ଆଧାରହୀନ ଅଟେ । ଚୁକ୍ତି ଏକ୍ସ. ଏ-3 ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ।ଆବେଦନକାରୀ ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଦେବରାଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି

ଗୋପନୀୟତା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଵୀକୃତ ତଥ୍ୟ ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦେବରାଜଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅନୁବନ୍ଧିତ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ଏହି ଦିଗକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଅନୁମୋଦନ ଅଭାବରୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା, ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70 ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ :

" ଯଦି ବିନା କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ଲାଭ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପୂର୍ବତନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ଏପରି କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । "

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀ ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କିଛି କରିନଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା କେବଳ ସର୍କସ୍ ଚଳାଉଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କୁ ଲାଭ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସତ୍ୟତା ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିରୁ ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସର୍କସ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ଜଣେ ଅର୍ଥଦାତା ଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ବିପୁଳ କ୍ଷତି

ସହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି ଲାଭର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଧାରା 70 ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ।

ତେଣୁ, ଚୁକ୍ତିର ଗୋପନୀୟତାର ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70ର ଅନୁପଯୁକ୍ତତା କାରଣରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ।

ଜି. ଟି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।